

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ

KATEDRA TĚLESNÉ A SPORTOVNÍ VÝCHOVY

ORGANIZACE ZÁVODŮ NEREGISTROVANÝCH LEZCŮ

PLZEŇSKÉHO KRAJE (LEZECKÉ ZÁVODY)

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Michal Kalvas

Tělesná výchova se zaměřením na vzdělání

Vedoucí práce: Mgr. Luboš Charvát

Plzeň, 2016

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně
s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 15. dubna 2016

.....
vlastnoruční podpis

Chtěl bych poděkovat vedoucímu své bakalářské práce, kterým byl Mgr. Luboš Charvát za cenné rady a odborné vedení. Dále bych poděkoval všem, kteří se na realizaci závodů jakkoliv podíleli. A nakonec nesmím opomenout sponzory, kteří mi poskytli ceny pro vítěze.

ZDE SE NACHÁZÍ ORIGINÁL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE.

OBSAH

SEZNAM ZKRATEK	3
1 ÚVOD	4
2 CÍLE A ÚKOLY	5
2.1 CÍL PRÁCE	5
2.2 ÚKOLY PRÁCE	5
3 TEORETICKÁ VÝCHODISKA	6
3.1 HISTORIE ZÁVODŮ	6
3.2 DISCIPLÍNY	6
3.2.1 Skalní lezení	6
3.2.2 Pískovcové lezení	7
3.2.3 Bouldering	7
3.2.4 Ledové lezení	7
3.2.5 Horské a velehorské horolezectví	7
3.2.6 Bigwall	7
3.3 VYBAVENÍ	8
3.3.1 Lano	8
3.3.2 Sedák	9
3.3.3 Jistící pomůcky	11
3.3.4 Obuv	11
3.3.5 Karabina	12
3.3.6 Expreska	12
3.3.7 Magnesium	13
3.4 ORGANIZACE	13
3.4.1 UIAA	13
3.4.2 ČHS	15
3.5 VÝTAŽEK DŮLEŽITÝCH PRAVIDEL ČHS PRO LEZENÍ NA OBTÍŽNOST	16
3.5.1 OBECNĚ	16
3.5.2 STARTOVNÍ LISTINY	16
3.5.3 PROHLÍDKA CEST	16
3.5.4 BEZPEČNOST A JIŠTĚNÍ	17
3.5.5 PRŮBĚH LEZENÍ	17
3.5.6 TECHNICKÉ INCIDENTY	17
3.5.7 HODNOCENÍ	17
3.5.8 POŘADÍ PO KAŽDÉM KOLE	18
3.5.9 STANOVENÝ POČET SOUTĚŽÍCÍCH NA KAŽDÉ KOLO	18
3.5.10 UKONČENÍ POKUSU NA CESTĚ	18
3.5.11 ČASOVÁ USTANOVENÍ	18
3.6 STYLY PŘELEZU	19
3.7 SPONZORING	20
3.7.1 Sportovní sponzoring	20
4 PRAKTICKÁ ČÁST	22
4.1 STUDIE PROVEDITELNOSTI PROJEKTU	22
4.2 TERMÍN A MÍSTO KONÁNÍ	22
4.3 PROPAGACE	22
4.3.1 Internet	23
4.3.2 Letáky	24

4.4	PERSONÁLNÍ A MATERIÁLOVÉ ZAJIŠTĚNÍ	25
4.4.1	Hierarchie závodů	26
4.4.2	Stavěči cest	26
4.4.3	Rozhodčí	28
4.4.4	Komentátor závodů	28
4.4.5	Zdravotník	29
4.4.6	Fotograf	29
4.5	CENY	29
4.6	REALIZACE ZÁVODU	30
4.6.1	Příprava závodu	30
4.6.2	Prezentace	30
4.6.3	Kvalifikace	31
4.6.4	Semifinále	33
4.6.5	Finále	34
4.6.6	Pravidla profi	34
4.6.7	Vyhlášení výsledků a předání cen	35
4.6.8	Kategorie „sběrač“	35
4.6.9	Časový harmonogram	36
4.7	FINANČNÍ ROZPOČET	37
5	DISKUSE	39
6	ZÁVĚR	41
	SUMMARY	43
	SEZNAM LITERATURY	44
	INTERNETOVÉ ZDROJE	44
	SEZNAM OBRÁZKŮ	46
	PŘÍLOHY	I

SEZNAM ZKRATEK

USA – Spojené státy americké

UIAA – Union International des Associations d'Alpinisme (International Climbing and Mountaineering Federation)

kN - Kilonewton

ČHS – Český horolezecký svaz

OS – On sight

RP – Red point

PP – Pink point

RK – Red cross

AF – All free

TR – Top rope

DWS – Deep water solo

ZČU – Západočeská univerzita

KTS – Katedra tělesné výchovy a sportu

TJ – Tělovýchovná jednota

KTV – Katedra tělesné výchovy

WWW – World wide web

IFSC - International Federation of Sport Climbing

ISMF - International Ski Mountaineering Federation

1 ÚVOD

Tématem mé bakalářské práce je *Organizace závodů neregistrovaných lezců Plzeňského kraje (lezecké závody)*.

Lezení se stává stále populárnějším, a proto bych chtěl veřejnost seznámit s metodikou, lezeckými pomůckami a organizací závodů na obtížnost.

Existuje mnoho podob závodního lezení jako např. bouldering, lezení na rychlost, ledolezení apod. Ve všech těchto disciplínách probíhají závody pod záštitou ČHS. Záměrně jsem si vybral královskou disciplínu, ve které je potřeba skloubit maximální sílu s vytrvalostí a obratností, a tou je lezení na obtížnost.

V dnešní době se věnuje hodně lidí lezení jako svému hlavnímu sportu, ale zároveň se k němu uchylují i lidé z důvodu kompenzace jednostranné zátěže z jiného sportu, jelikož při lezeckých pohybech dochází k zapojení velkého počtu svalů. Většina lezců leze především pro radost, někteří mají ale vyšší ambice a chtějí poměřovat své síly i jako neregistrovaní. Takovýchto závodů je málo, proto jsem chtěl vyplnit díru na trhu.

Práce je rozdělena na část teoretickou a část praktickou. V teoretické části se zabývám lezeckými disciplínami, historií závodního lezení, dopodrobna je zde představeno potřebné vybavení a jsou zde rozebrána pravidla sportovního lezení na obtížnost. Svou kapitolu zde mají také světové i české horolezecké organizace spolu se, v dnešní době důležitým, sponzoringem.

V druhé polovině bakalářské práce se věnuji praktickému zpracování lezeckých závodů. Zde věnuji pozornost všemu, co k realizaci sportovní akce patří.

2 CÍLE A ÚKOLY

2.1 CÍL PRÁCE

Cílem této bakalářské práce je realizovat lezecké závody na obtížnost pro neregistrované lezce Plzeňského kraje podle platných pravidel Českého horolezeckého svazu.

2.2 ÚKOLY PRÁCE

1. Zajištění místa a určení termínu závodů
2. Finanční a materiálové zajištění lezeckých závodů
3. Propagace závodů
4. Nastudování pravidel a dalších činností spojených s přípravou a organizací závodů tohoto typu
5. Realizace samotných závodů
6. Vyhodnocení a vyhlášení výsledků

3 TEORETICKÁ VÝCHODISKA

3.1 HISTORIE ZÁVODŮ

Historie závodního lezení sahá až k období po druhé světové válce, kdy se konaly první závody v Sovětském svazu. Podoba byla velmi odlišná od dnešních závodů. Závodilo se na velmi dlouhých cestách (přes sto metrů) s minimem jištění. Hlavním kritériem byla rychlost a technika lezení. Následovaly různé závody konané jak v Evropě, tak v USA. Tyto závody však neměly ucelená pravidla a pokaždé se soutěžilo v něčem jiném. Soutěžní lezení, jak ho známe dnes, se začalo plně rozvíjet až v 80. letech 20. století.

Největším propagátorem sportovního lezení se stala Francie, kde se začaly zajišťovat cesty fixními nýty a díky tomu se tento sport zpřístupnil široké veřejnosti. Od poloviny 80. let se začala pravidla utvářet do podoby, jak je známe dnes. Soutěžilo se na dobře zajištěných cestách v obtížnosti cca 9 UIAA. Hodnotilo se především dosažené jištění, ale i elegance pohybu a umělecký dojem. Do této doby se závody konaly na venkovních skalách, což se pro následující roky ukázalo jako nereálné. Chybělo zde zázemí pro závodníky a diváky, obrovský faktor hrálo počasí a v té době nedostatek těžkých cest. Ještě před nástupem umělých stěn se vrtaly do skal umělé chyty a skála se upravovala pomocí betonu.

První závody v lezení na obtížnost na umělé stěně se konaly v roce 1987 v Grenoblu. Organizátorem tehdejších závodů byla lezecká federace UIAA. V roce 1991 se soutěže ustálily do dnešní podoby. Od roku 1991 se každé dva roky koná mistrovství světa a každé dva roky mistrovství Evropy. Soutěže jako Arco Rock Master nebo Mellobloco patří k nejprestižnějším závodům světa a sjíždějí se na ně nejlepší lezci planety. Své soutěže mají i junioři, mládež nebo vysokoškolští studenti. (www.goat.cz), (Vomáčko, 2008, s. 19)

3.2 DISCIPLÍNY

3.2.1 SKALNÍ LEZENÍ

Skalní lezení je lezení na skalách o různé délce a tvaru. Jedná se o nejrozvinutější formu lezení. Na skalách rozlišujeme dva druhy lezení. Tradiční (lezení za pomoci technických pomůcek) a sportovní (lezení kde se k jištění používá fixní jištění). Nejčastěji se leze po vápencových, pískovcových a žulových stěnách.

3.2.2 PÍSKOVCOVÉ LEZENÍ

Jedna z nejznámějších pískovcových oblastí je v Sasku a Čechách. Většina těchto pískovcových věží je tvořena měkkým pískovcem, kvůli čemuž je zakázáno lezení po dešti. K jištění se smějí používat jen měkké smyčky a lana. Trvale osazené kruhy jsou jen v místech zabraňujících jakémoliv jiné zajištění. Lezení na českých pískovcích se řadí k těm psychicky nejnáročnějším.

3.2.3 BOULDERING

Je lezení bez lana na balvany dosahující maximální výšky pět metrů. K jištění se nepoužívají žádná lana ani sedáky, ale pouze bouldermatky (speciální odlehčená žíněnka plněná molitanovými pláty) tlumící případný pád lezce. Jedná se o technicky velmi náročné lezení krátké vzdálenosti (někdy třeba jen tři lezecké kroky). Boulderling našel velké zalíbení u začínajících lezců, kteří mají strach z výšek a neumějí jistit. Lze ho provozovat na venkovních kamenech nebo vnitřních umělých stěnách.

3.2.4 LEDOVÉ LEZENÍ

Je lezení na zamrzlých přírodních nebo uměle vytvořených vodopádech. K lezení se používají speciální pomůcky jako cepíny a mačky. I v ledovém lezení probíhají závody světového formátu. Podkategorií ledového lezení je mixové lezení. Zde se jedná o kombinaci lezení po ledu a skále za pomoci maček a cepínů.

3.2.5 HORSKÉ A VELEHORSKÉ HOROLEZECTVÍ

Je lezení ve vysokých nadmořských výškách, kde jde především o zdolání vrcholu. Horolezci se musejí vyrovnat s absencí kyslíku a výrazným chladem. Leze se většinou po fixních lanech za pomoci technických pomůcek.

3.2.6 BIGWALL

Ve vícedélkovém lezení jde o zdolání velmi vysoké stěny. K výstupu je možné použít kovové skoby, žebříčky i speciální technické pomůcky. Za nejlepší se považují terény v údolí Yosemite a v Alpách. (www.horolezeckametodika.cz)

3.3 VYBAVENÍ

3.3.1 LANO

Lana pro horolezectví dělíme na lana dynamická (sportovní využití) a lana statická (pracovní využití). V dnešní době se lana vyrábí z polyamidu, který je velice elastický a má velmi vysokou pevnost v tahu.

Horolezecké lano je tvořeno dvěma částmi. Jádrem, které má nosnou funkci lana, a opletem, který slouží především k ochraně jádra. Jádro je složeno z několika snopů, z nichž některá jsou stáčena levotočivě, stejný počet je pak stáčen pravotočivě. Tento způsob zamezuje samovolnému kroucení lana. Povrch lana je upraven impregnací, která zabraňuje absorbování velkého množství vody. Životnost lana je dána používáním, ale neměla by přesáhnout 5 let.

Pro horolezectví využíváme tři druhy lan:

1) Jednoduché lano

Jedná se o lano tvořené jedním pramenem o průměru nejčastěji 9,5–11 mm. Jeho charakteristickým symbolem je jednička v kroužku. Jednoduché lano se nejčastěji používá v terénech, kde nehrozí přeseknutí lana, na umělých stěnách a pro činnosti jako je sportovní lezení.

2) Poloviční lano

Poloviční lana jsou lana tvořená dvěma prameny o průměru 8,5–9 mm. Typickým znakem je $1/2$ v kroužku. Každý z pramenů je možné vést svým postupovým jištěním. Tato technika eliminuje přeseknutí obou lan zároveň jedním padajícím kamenem. Nesporná výhoda polovičních lan je při slaňování v horách, kdy při jejich svázání získáme celou délku lan a tím můžeme sestupovat rychleji.

3) Dvojité lano

Dvojité lano neboli dvojčata jsou opět lana tvořená dvěma prameny o průměru 8–8,5 mm. Značí se symbolem dvou propojených kroužků. Dvojčata se cvakají do postupového jištění společně, protože se na zachycení pádu podílejí dohromady. (Vomáčko, 2008, s. 34)

V následujících obrázcích můžeme vidět jednotlivé typy lan.

Obrázek 1: Horolezecké lano

Zdroj: www.beal.cz

Obrázek 2: Druhy horolezeckých lan

Zdroj: www.beal.cz

3.3.2 SEDÁK

Horolezecký úvaz je postroj sloužící k zavěšení člověka ve výšce a nad hloubkou. Je složený ze vzájemně propojených popruhů, které obepínají tělo lezce. V dnešní době rozeznáváme čtyři druhy úvazků.

1) Sedací

Sedací úvaz je složen z jednoho bederního pásu a dvou pásů nohavic spojených popruhovým okem, kterému se říká „slaňovací oko“. Na zadní straně je bederní pás spojen elastickými popruhy s popruhy nohavic, které nemají funkci nosnou, ale zabraňují padání nohaviček. Bederní pás a někdy i nohavičky jsou spojeny kovovou přezkou, kterou lze nastavit pohodlnou velikost. Poslední součástí úvazku jsou materiálová oka, která jsou umístěna na bocích bederního popruhu a slouží k zavěšení materiálu. Nejčastěji na sedáku najdeme čtyři poutka na materiál, ale u sportovních sedáků jsou pouze dvě. Naopak u sedáků do hor nalezneme klidně pět nebo šest materiálových ok.

Jedinou nevýhodou u sedacího úvazku je, že bod navázání je pod těžištěm těla a při nekontrolovatelném pádu může dojít k převrácení těla hlavou dolů.

2) Celotělový sedák

Tento sedák obepíná celý trup člověka včetně stehen. Nejvíce se tento sedák hodí pro malé děti (malé riziko vyklouznutí) a obézní lidi. Další nespornou výhodou je, že neobsahuje bederní pás, tudíž se hodí pro lezení s batohem. Oproti sedacímu úvazku má celotělový úvazek bod navázání nad těžištěm těla a nehrozí tak převrácení těla hlavou dolů.

3) Prsní sedák

Jedná se o sedák, který svými popruhy obepíná hrudník. Použití samotného sedáku se nedoporučuje v důsledku ortostatického šoku (zaškrcení hrudníku). U prsního úvazku rozeznáváme dva druhy. Klasický, který má jeden popruh okolo hrudi a ramínka, která popruh nesou, nebo „prsák“ ve tvaru čísla osm, který je pouze z jednoho popruhu s překřížením na zádech. Jako u úvazku sedacího má i prsní úvazek kovové spony sloužící k nastavení velikosti.

4) Kombinovaný

Jedná se o kombinaci sedacího a prsního sedáku, které jsou spojeny plochou nebo kulatou smyčkou o nosnosti alespoň patnácti kN. (www.horolezeckametodika.cz)

Na následujících obrázcích můžeme vidět všechny typy úvazků.

Obrázek 3: Sedací úvaz

Zdroj: www.beal.cz

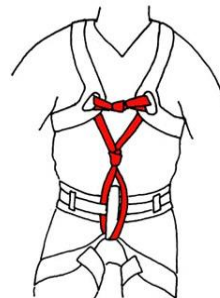
Obrázek 4: Celotělový úvaz

Zdroj: www.beal.cz

Obrázek 5: Prsní úvaz

Zdroj: www.hudy.cz

Obrázek 6: Kombinovaný úvaz

Zdroj: www.horolezeckametodika.cz

3.3.3 JISTÍCÍ POMŮCKY

Jisticí pomůcky jsou pomůcky sloužící k jistění lezce. Jejich hlavním úkolem je zachytit případný pád. Dříve se k jistění používalo konopné lano a jistilo se přes záda. Tento způsob jistění rychle překonaly pomůcky, které pomocí tření lana tlumí a zachytí pád lezce. Nejpoužívanějším jistítkem je „kýbl“. Můžeme ho použít jak k jistění, tak ke slaňování. Dalšími neautomatickými jistítky jsou např. Reverso, Osma nebo Tucan. V dnešní době většina lidí používá automatické brzdy, mezi které řadíme Gri – Gri, Eddy nebo Cinch. U těchto pomůcek se při pádu lano zablokuje samo. Bohužel neslouží ke slaňování a jsou poměrně drahé. (Vomáčko, 2008, s. 30)

Na obrázku sedm a osm jsou jisticí pomůcky sloužící pro zachycení pádu lezce.

Obrázek 7: Jisticí kyblík

Zdroj: www.hudy.cz

Obrázek 8: Gri – Gri

Zdroj: www.hudy.cz

3.3.4 OBUV

Jako většina sportů má i lezení své speciální boty. Tyto boty nazýváme lezečky. Jsou to boty vyrobené z koženého svršku a speciálně upravené gumové směsi na podrážce. Gumová směs má velmi dobré třecí schopnosti, což znamená, že dobře přilne ke skalním nebo umělým stupům. Lezečky se vyrábí s různými druhy zapínání. Můžeme je najít ve variantě s tkaničkami, na suchý zip nebo „baletky“ (nazouvací bota). Obuv se vyrábí podle sedmi druhů kopyt.

Poslední dělení je podle tvrdosti boty. Boty měkké použijeme především na pískovcové věže, boty středně tvrdé jsou vhodné pro začátečníky a na umělou stěnu a boty tvrdé jsou především na vápencové a žulové lezení. Každému lezci vyhovuje něco jiného, proto je výběr velmi individuální. (Vomáčko, 2008, s. 20)

Na obrázku číslo devět je asymetricky prohnutá lezečka sportovního typu.

Obrázek 9: Nazouvací lezečka „baletka“

Zdroj: www.hudy.cz

3.3.5 KARABINA

Karabina je složena z těla, nosu, zobáku a zámku s pojistkou, který zabraňuje samovolnému otevření. Nejznámější jsou karabiny typu B, H, K, A, D, Q, X. Všechny typy karabin splňují pevnostní normu CSN EN 12275. Údaje o pevnosti karabiny, které se udávají v kN, nalezneme na těle karabiny. (Vomáčko, 2008, s. 32)

Obrázek číslo deset znázorňuje nejpoužívanější karabinu typu D se šroubovací pojistkou na zámku.

Obrázek 10: Karabina typu D se šroubovacím zámkem

Zdroj: www.hudy.cz

3.3.6 EXPRESKA

Je kombinace dvou karabin, které jsou spojeny smyčkou. Slouží především pro jištění prvolezce, který si expresky cvaká do jištění na skále. (Vomáčko, 2008, s. 34)

V následujícím obrázku vidíme expresku klasického tvaru.

Obrázek 11: Expreska

Zdroj: www.hudy.cz

3.3.7 MAGNESIUM

Sportovní lezci používají magnesium pro vysušení rukou, čímž docílí lepšího tření na chytech. Magnesium se vyrábí v podobě prášku, koule, kostky nebo jako tekuté magnesium. Magnesium si s sebou lezec nese v „maglajzáku“, což je látkový pytlík. (Vomáčko, 2008, s. 24)

Zde můžeme vidět magnesium, které je k dostání ve všech lezeckých obchodech.

Obrázek 12: Drcené magnesium

Zdroj: www.hudy.cz

3.4 ORGANIZACE

3.4.1 UIAA

Je mezinárodní horolezecká federace, která vznikla v roce 1932 v Chamonix ve Francii. Tato federace sdružuje horolezecké spolky jednotlivých zemí. Zabývá se řešením problémů s horolezeckou tematikou. Důležitým úkolem UIAA je vydávání norem, které musí splňovat každé horolezecké nebo pracovní vybavení.

Jedním z nejdůležitějších úkolů této organizace bylo vytvoření univerzální lezecké klasifikace. Nevyužívá se sice celosvětově, některé lezecké destinace si zachovaly svou původní stupnici, slouží však jako kvalitní srovnávací měřítko.

Svou nespornou hodnotu mají některá ustanovení vzniklá před druhou světovou válkou. Lezci z celého světa se lavinovými studiemi a písemnými zprávami o ochraně hor řídí dodnes.

Během druhé světové války byl kontakt omezen, členové si předávali informace pouze poštovním spojením.

Po druhé světové válce se organizace opět začala rozvíjet. Důležitým milníkem byl počátek testování kvality lan pod záštitou bezpečnostní komise UIAA. Dnes je sledování kvality výrobků jedním z hlavních úkolů UIAA. U bezpečného vybavení se můžeme setkat s typickou etiketou, která byla schválena v roce 1965 a je zárukou kvality, na kterou se lezci mohou spolehnout.

Nadále se organizace zabývá vlivem lezení na životní prostředí. Vydává různé regule týkající se přístupu do hor a chování v nich, ustanovuje standardy pro výcvik vůdců a neopomíjí ani otázku zdraví a s ním spojených témat. (www.theuiaa.org)

Na obrázku číslo třináct je logo mezinárodní horolezecké federace UIAA a na obrázku číslo čtrnáct je převodní klasifikační tabulka.

Obrázek 13: Logo UIAA

Zdroj: www.theuiaa.org

UIAA	Francie	USA	Sasko	Británie	Austrálie		Francie	USA
I	1	5.2	I	moderate				
II	2	5.3	II	difficult	11			
III	3	5.4	III	very difficult	12			
IV	4	5.5	IV	4a	13			
V-		5.6	V	4b	14			
V	5	5.7	VI	4c	15		Fb3	
V+			VII		16		Fb4	V0
VI-	5+	5.8	VIIb	5a	17		Fb5a	
VI	6a	5.9	VIIc		18		Fb5b	
VI+	6a+	5.10a	VIIc	5b	19		Fb5c	V1
VII-	6b	5.10b	VIII		20		Fb6a	
VII	6b+	5.10c	VIIIb	5c	21		Fb6a+	V2
VII+	6c	5.10d	VIIIc		22		Fb6b	
VIII-	6c+	5.11a	IX	6a	23		Fb6b+	
VIII	7a	5.11b	IXb		24		Fb6c	V3
VIII+	7a+	5.11c	IXb		25		Fb6c+	V4
IX-	7b	5.11d	IXc		26		Fb7a	V5
IX	7b+	5.12a	X	6b	27		Fb7a+	V6
IX+	7c	5.12b	Xb		28		Fb7b	V7
X-	7c+	5.12c	Xc	6c	29		Fb7b+	V8
X	8a	5.12d			30		Fb7c	V9
X+	8a+	5.13a	XI	7a	31		Fb7c+	V10
XI-	8b	5.13b	XIb		32		Fb8a	V11
XI	8b+	5.13c	XIc		33		Fb8a+	V12
XI+	8c	5.13d		7b	34		Fb8b	V13
	8c+	5.14a			35		Fb8b+	V14
	9a	5.14b			36		Fb8c	V15
	9a+	5.15a						

Obrázek 14: Stupnice UIAA

Zdroj: www.horolezeckametodika.cz

3.4.2 ČHS

Český horolezecký svaz vznikl v roce 1990. Jde o spolek sdružující sportovní lezce, horolezce, bouldristy, skialpinisty a závodní lezce. Jeho hlavním úkolem je podporovat všestranný rozvoj horolezeckého sportu a blízkých disciplín, hájit zájmy horolezce v ČR a zvyšovat prestiž horolezeckého sportu, napomáhat zvyšování výkonnostní úrovně českého horolezectví. Zajišťuje i reprezentaci ČR. Dále školí horolezecké instruktory a doporučuje vhodnou horolezeckou metodiku. Ve velké míře se ČHS věnuje bezpečnosti lezení. V neposlední řadě se stará o údržbu skalních oblastí v ČR, kontroluje fixní jištění, stará se o jejich výměnu a sleduje dodržování pravidel lezení. Spolupracuje s orgány ochrany přírody a snaží se pomoci zachovat přírodní bohatství, zejména chráněná území, ale i rozšířit možnosti lezení v nich.

ČHS je členem České unie sportu a Českého olympijského výboru, z mezinárodních organizací členem UIAA, IFSC a ISMF. Má přes 9 000 členů. (<https://cs.wikipedia.org>), (www.horosvaz.cz)

Zde můžeme vidět logo Českého horolezeckého svazu.

Obrázek 15: Logo ČHS

Zdroj: www.horosvaz.cz

3.5 VÝTAŽEK DŮLEŽITÝCH PRAVIDEL ČHS PRO LEZENÍ NA OBTÍŽNOST

3.5.1 OBECNĚ

- 1) Soutěže se mohou konat jen na umělých stěnách o výšce alespoň 10 metrů, kde je možné postavit závodní cestu o délce alespoň 12 metrů. Šířka závodní cesty by měla dosahovat tří metrů.
- 2) Veškeré cesty se lezou na prvním konci lana.
- 3) Cesta je brána za vylezenou, pokud byla přečtena podle platných pravidel a bylo zapnuto poslední jištění.
- 4) Soutěže se skládají z kvalifikačního kola (dvě kvalifikační cesty stylem Flash) a finále (jedna cesta stylem OS, u mužů 1. kategorie je zařazeno i semifinále stylem OS).

3.5.2 STARTOVNÍ LISTINY

- 1) V první kvalifikační cestě je pořadí náhodné, v druhé je stejné, ale s posunem 50 %.
- 2) V následujících kolech je pořadí opakem umístění.

3.5.3 PROHLÍDKA CEST

- 1) Závodníci mají povolenou prohlídku cest.

2) O délce prohlídky rozhoduje hlavní rozhodčí, neměla by však přesáhnout 6 minut.

3) Závodníci se mohou dotýkat prvního chytu (chodidla však musí zůstat na zemi).

3.5.4 BEZPEČNOST A JIŠTĚNÍ

1) Každý soutěžící musí být navázán na lano pomocí osmičkového uzlu.

2) Závodník musí mít při cvakání expresky k dispozici dostatek volného lana.

3) Všechny jistící pomůcky schvaluje hlavní rozhodčí.

3.5.5 PRŮBĚH LEZENÍ

1) Na kvalifikační cestu má soutěžící 6 minut, na semifinálovou a finálovou cestu pak 8 minut.

2) Při příchodu z izolace má závodník 40 vteřin na to, aby nastoupil do cesty.

3) Při zdvižení obou chodidel ze země je zahájen pokus a spouští se čas.

4) Pokud vyprší časový limit, závodník dostane pokyn, aby přestal lézt.

5) Soutěžící musí zapínat všechny expresky.

3.5.6 TECHNICKÉ INCIDENTY

1) Za technické incidenty považujeme: prasklý chyt, nesprávně umístěnou expresku, napnuté lano, které brání, anebo pomáhá závodníkovi.

3.5.7 HODNOCENÍ

1) Každému chytu je přiřazena bodová hodnota a musí být zakreslen na nákresu cesty před závodem.

2) Započítávají se chyty držené rukama.

3) Při držení chytu je soutěžícímu započítána celá hodnota.

4) Při držení chytu a aktivním postupu nahoru je soutěžícímu připočítáno k celému číslu znaménko +, toto hodnocení je lepší než držení stejného chytu.

5) Hlavní rozhodčí posuzuje, zda byl chyt držen, nebo šlo jen o tečování.

3.5.8 POŘADÍ PO KAŽDÉM KOLE

- 1) Po každém kole jsou soutěžící seřazeni podle dosaženého výkonu.
- 2) Při shodě výsledků se vezmou v úvahu výsledky z kol předchozích.
- 3) Pokud soutěžící nenastoupí do jedné z kvalifikačních cest, bude mu přiřazeno poslední místo v této kvalifikační cestě, pokud nenastoupí do obou cest, nebude hodnocen.
- 4) Pokud nastane remíza ve finálové cestě a předchozí výsledky neurčily pořadí, rozhodne čas dosažený ve finálové cestě (nižší čas znamená lepší hodnocení).
- 5) Čas je měřen oficiálním časoměřičem, kterého určí hlavní rozhodčí.
- 6) Čas je měřen od zahájení pokusu až po pád, nebo zapnutí poslední expresky.
- 7) Jestliže dojde k remíze ve finálové cestě a o pořadí nemohou rozhodnout předchozí výsledky a ani čas ve finále, jsou závodníci hodnoceni stejně (superfinále se už nekoná).
- 8) Alespoň finále musí být zaznamenáváno kamerou pro případné dotazy.

3.5.9 STANOVENÝ POČET SOUTĚŽÍCÍCH NA KAŽDÉ KOLO

- 1) U závodů 1. kategorie do semifinále postupuje 26 závodníků a do finále 8 závodníků. V případě nižšího počtu závodníků v kvalifikaci než 26 může hlavní rozhodčí rozhodnout o zrušení semifinále a přistoupit rovnou k finále.
- 2) Při závodech 2. a 3. kategorie se semifinále nekoná a do finále postupuje 12 nejlepších mužů a 8 nejlepších žen.

3.5.10 UKONČENÍ POKUSU NA CESTĚ

- 1) Ukončením pokusu se rozumí: překročení časového limitu, pád, použití otvorů určených pro montáž chytů a použití části stěny nebo struktury, která byla vyznačena jako nepřístupná k lezení, nebo použití nýtu a expresek.

3.5.11 ČASOVÁ USTANOVENÍ

- 1) Izolace by neměla být uzavřena dříve než 1 hodinu před startem prvního závodníka. (www.horosvaz.cz)

3.6 STYLY PŘELEZU

- 1) OS (On sight) - „na první pohled“, lezec vyleze cestu na první pohled, aniž by odpočíval v postupovém jištění, upadl, nebo měl jakékoliv jiné informace o cestě a jejích obtížích. Mezi lezci nejhodnotnější styl přelezu.
- 2) Flash – Podobný styl jako OS, s tím rozdílem, že lezec může mít veškeré informace o cestě. Může dokonce vidět, jak někdo cestu přelézá.
- 3) RP (Red point) – Je lezení odspoda. Lezec si cvaká expresky do postupového jištění sám. Cestu již může znát a mohl ji dříve nacvičovat. Jako u předchozích stylů si lezec nesmí odsednout. Největším propagátorem tohoto stylu byl německý lezec Kurt Albert, který po vylezení cesty stylem RP nakreslil k nástupu červenou tečku.
- 4) PP (Pink point) – Styl přelezu PP je velmi podobný jako RP. Jediný rozdíl u stylu PP je, že lezec má již ve fixním jištění připravené expresky. Lezec musí cestu vylézt v kuse a bez odsednutí. Tímto stylem se dnes přelézají nejtěžší cesty na světě.
- 5) RK (Red cross) – Lezec je při pádu spuštěn do nejbližšího místa, kde se nemusí držet rukama (ve většině případů až na zem) a odtud leze cestu znovu – nejprve jako druholezec a při dosažení posledního jištění dolézá cestu jako prvolezec.
- 6) AF (All free) – Lezec smí odpočívat v jištění a při pádu pokračuje od posledního zapnutého jištění.
- 7) TR (Top rope) – Při tomto stylu je lezec jištěn lanem pověšeným shora. Lezci nehrozí riziko velkého pádu. Nejvíce se s tímto stylem setkáme na umělých stěnách a u začínajících lezců.
- 8) Free solo – Lezení bez jakéhokoliv jištění. Při pádu hrozí smrt, proto se s ním mnohokrát nesetkáme.
- 9) DWS (Deep water solo) – podobný styl jako Free solo, s tím rozdílem, že pod lezcem je hluboká voda a při pádu nehrozí smrt. V poslední době velmi oblíbená disciplína i kvůli divácké atraktivitě. (www.goat.cz)

3.7 SPONZORING

Sponzoring jako takový je poskytnutí finančních prostředků na dobrou věc, nebo na zviditelnění produktu za účelem navýšení odbytu.

Díky mediálním přenosům dnes mohou sta tisíce diváků na celém světě pozorovat různá loga sponzorů, která jsou umístěna na stadiónech, reklamních bannerech nebo na samotných dresech hráčů. Díky médiím začaly obchodní firmy investovat i do sportu.

Při dnešní obrovské konkurenci se zákazník musí rozhodnout, kdo mu za jeho peníze poskytne víc a jak na něj produkt působí. Při rozhodování pak známost sponzora nebo loga hraje obrovskou roli. V minulých dobách sportovní kluby dostávaly na svůj provoz státní příspěvky, dnes však svoji finanční situaci musí řešit především samy. (Dvořáková, 2005, s. 29)

3.7.1 SPORTOVNÍ SPONZORING

Existence sportovního sponzoringu sahá až do starověkého Řecka, kde vítězové olympiád dostávali dary a čestná uznání. Dnes musíme sponzoring chápat jako finanční zdroj pro fungování klubů, spolků a sportovních akcí. O sponzorské dary nežádají jen velké kluby nebo sportovní akce, ale o podporu může usilovat i jednotlivec, který má co nabídnout. Hlavní myšlenkou sportovního marketingu je využít atmosféry zápasu. Každý divák se při napjatém utkání ztotožňuje s úspěchem sportovců, a toho právě využívají sponzoři.

Nejvíce je sportovní marketing rozvinut ve Spojených státech amerických a v Evropě, kde se od něj očekává např. zvýšení obrátu. Při získání sponzora si musíme velmi dobře uvědomit, co mu vlastně za očekávané peníze můžeme nabídnout. K tomu slouží tzv. sponzorský balíček, ve kterém jde o představení reklamních prostor, možností spolupráce, benefitů a různých doprovodných akcí. (Dvořáková, 2005, s. 33)

Americký specialista na oblast sponzoringu Henry Ross vytvořil jedenáct rad, jak efektivně žádat o peníze.

- 1) Než půjdeš někoho žádat o peníze, pokus se nejprve zaplatit něco sám.
- 2) Každý by měl mít právo říci ne.

-
- 3) Při úspěšném jednání by tvé sdělení mělo zahrnout 40 % jednání a u 60 % jednání bys měl naslouchat.
 - 4) Pokud sám nedokončíš jednání, není celé.
 - 5) Peníze se nedávají projektům, ale lidem, kteří je realizují.
 - 6) Při vstupu k potencionálnímu dárci odhod' svůj strach a nech vejít svůj projekt.
 - 7) Hlavní důvod, proč lidé nedávají peníze, je, že o ně nejsou požádáni.
 - 8) Pokud neznáš zájmy svého dárce, neboj se zeptat.
 - 9) Správná žádost o peníze je ta, kdy správný člověk žádá správného dárce ve správný čas a za správným účelem.
 - 10) O peníze žádej na úrovni, o které si myslíš, že je reálná.
 - 11) Pokud nechceš dárce požádat o peníze, nemá smysl, aby ses do jednání o nich pouštěl. (Michalák, 2001, s. 14)

4 PRAKTICKÁ ČÁST

4.1 STUDIE PROVEDITELNOSTI PROJEKTU

Při přípravě investičního záměru bylo mým hlavním zájmem zajistit, aby závody nebyly ztrátové. Nejprve jsem musel zvážit, zda je zde dostatek závodníků. Díky kontaktům a osobní zkušenosti jsem dospěl k závěru, že potencionálních zájemců je dostatek. Dalším kritériem, co se finančního zajištění akce týče, pro mě byl pronájem stěny. Díky dobré komunikaci s manažerem stěny jsme došli ke kompromisu, kdy mi byl prostor poskytnut za vybrané vstupné a propagaci stěny. Další finanční podporu jsem získal od sponzorů. Pro budoucí projekty tohoto typu je nutné zvážit mnoho aspektů, aby projekty nebyly ztrátové. Na druhou stranu vidím v podobných projektech velký potenciál, jelikož obdobných projektů je v Plzeňském kraji nedostatek.

4.2 TERMÍN A MÍSTO KONÁNÍ

V Plzni je pět možností, kde lze uskutečnit lezecké závody na obtížnost. Dvě stěny jsou venkovní (lezecká stěna ve Štruncových sadech a lezecká stěna Škoda ve sportovním parku pod Homolkou), proto v únoru nebo březnu nepřicházely v úvahu kvůli možné nepřízní počasí a zimě. Další stěna je ve sportovním centru Koloseum, ta ale kvůli své malé ploše a malému počtu převisů také nebyla vhodná pro konání mých závodů. Další možnost byla lezecká stěna Lokomotiva, kde delší dobu vypomáhám s provozem stěny. Proto šlo jen o to, zda nalezneme s panem Markem Kozlem (manažer sportovního areálu TJ Lokomotiva) vhodný termín. Pan Kozel mi vyšel maximálně vstříc, a proto jsem mohl upustit od poslední možné varianty, a to od stěny v kampusu ZČU na katedře KTS.

Termín konání se odvíjel od volnosti haly, ve které je stěna umístěna. Dále od toho, že od konce března začíná být pěkné počasí a spousta lezců vyráží ven na skály, proto jsem se snažil termín vyjednat na konec února, popřípadě na začátek března. V neposlední řadě jsem se musel ujistit, jestli můj termín nekoliduje s termínem jiných lezeckých závodů, které by mohly ohrozit startovní pole.

4.3 PROPAGACE

Jednou z nejdůležitějších věcí pro uskutečnění závodů je jejich propagace. Existuje mnoho podob propagace od internetových stránek přes billboardy až po roznášení letáků. Osobně jsem zvolil dvě formy propagace, jednu pomocí internetových stránek

facebook.com a lezec.cz, které byly zadarmo, a druhou formou byly plakáty, které jsem sám umístil na místa, která lezci vyhledávají.

4.3.1 INTERNET

Jako hlavní internetovou reklamu jsem zvolil Facebook.com, a to hlavně proto, že na tomto serveru tráví v dnešní době mnoho lidí hodně času a při správném zacházení dokáže oslovit nejvíce lidí. Zde jsem vytvořil událost, na kterou jsem pozval všechny, kteří by o lezecké závody mohli mít zájem. Dále jsem poprosil své známé, zda by mohli tuto událost sdílet a tím oslovit co nejvíce lidí. Tuto událost sdílel i facebookový profil lezecké stěny Lokomotiva a Rock 'n' Wall, který má více než 1 800 fanoušků. Dále byla reklama umístěna na největším tuzemském webu o lezení, a to na internetové stránce www.lezec.cz.

Obsah stránek události na facebook.com:

Všem lezcům dáváme na vědomí, že se na ně těšíme v sobotu 5. 3. 2016 na lezecké stěně Lokomotiva. I letošní rok jsme pro Vás připravili závody ve dvou obtížnostech. První pro „Profi“ a druhá pro kohokoliv, kdo se lezením chce hlavně bavit a má správného závodního ducha.

A na co se tedy můžete těšit?

Kategorie „Profi“:

muži x ženy

4 kvalifikační cesty, 1 semifinálová a 1 finálová

VŠECHNY CESTY JSOU NOVÉ!!!

muži začínají na klasifikaci 8- UIAA, ženy na 7 UIAA

Kategorie „Sběrač“:

Půjde o to vylézt co nejvíce cest ve dvojici za 3 hodiny.

Startovné: pouze vstup na stěnu

Nezajišťujeme jističe.

Stavěči: Michal Kalvas a Marek „Azbest“ Rottenborn

Ceny pro vítěze:

První 3 místa v kategorii „Profi“: permanentky na stěnu + věcné ceny od sponzorů (Rock Point)

První 3 místa v kategorii „Sběrač“: dárky od Rock Pointu + další

Časový harmonogram:

9:00 – 9:30 prezentace

9:30 – 12:30 kvalifikace + soutěž „Sběrač“

12:30 – 14:30 semifinále

14:30 – 16:00 finále

16:00 vyhlášení výsledků

změna času vyhrazena

Ředitel závodu Michal Kalvas kalvasmichal@seznam.cz

4.3.2 LETÁKY

Jako tištěnou formu propagace jsem zvolil plakáty. Formát plakátu byl A3 a obsahoval všechny potřebné informace k závodu a kontakt na mě pro případ jakéhokoliv dotazu. Na plakátu byla též loga sponzorů a stručný časový harmonogram. Letáky visely ve většině prostor sportovní haly TJ Lokomotiva Plzeň, dále na samotné lezecké stěně a na katedře KTV (na nástěnce, která je věnována lezeckým aktivitám). Plakát byl umístěn i na oficiálních webových stránkách Rock Pointu.

V následujícím obrázku je zobrazen reklamní plakát, který zval příznivce lezení na závody.

LEZECKÉ ZÁVODY NA OBTÍŽNOST 5. 3. 2016

LEZECKÁ STĚNA
městská sportovní hala
TJ LOKOMOTIVA Plzeň

STARTOVNÉ:
pouze vstup na stěnu

KATEGORIE

- MUŽI
- ŽENY

každá kategorie 4 kvalifikační cesty, 1 semifinálová (pro 10 nejlepších mužů a 8 žen) a 1 finálová (pro 5 mužů a 5 žen) - všechny cesty jsou nové!!! muži začínají na klasifikaci 8-UIAA, ženy na 7 UIAA

ČASOVÝ HARMONOGRAM

9:00 - 9:30 prezentace	12:30 - 14:30 semifinále
9:30 - 12:30 kvalifikace + Soutěž "sběrač"	14:30 - 16:00 finále
	16:00 vyhlášení výsledků změna času vyhrazena

Doprovodná soutěž "sběrač" v počtu co nejvíce vylezených cest ve dvojicích za 3 hodiny.

**NEZAJIŠŤUJEME
JISTIČE**

ředitel závodu
Michal Kalvas
kalvasmichal@seznam.cz

Pořádají

Obrázek 16: Plakát k závodu

Zdroj: Bohunka Janděčková

4.4 PERSONÁLNÍ A MATERIÁLOVÉ ZAJIŠTĚNÍ

Při zajišťování všech potřebných pozic jsem nejprve pomocí elektronické pošty oslovil lidi, o kterých vím, že mají o lezení zájem a už se někdy s podobnou pozicí setkali.

S každým jsem se osobně domluvil, jaká bude jeho náplň práce a jak za ni bude ohodnocen.

4.4.1 HIERARCHIE ZÁVODŮ

Ředitel závodu: Michal Kalvas

Prezentace: Tereza Uhlířová

Zpracování výsledků: Tereza Uhlířová, Michal Kalvas

Rozhodčí pro kvalifikační cesty: Jiří Šimandl ml., Karel Syka, Gabriela Syková, Tomáš Kalvas, Tomáš Pintíř

Rozhodčí pro semifinálové a finálové cesty: Jiří Šimandl

Zdravotník: Gabriela Syková

Fotograf: Jiří Klír

Komentátor závodů: Petr Zýka

Stavěči cest: Michal Kalvas, Marek Rottenborn

4.4.2 STAVĚČI CEST

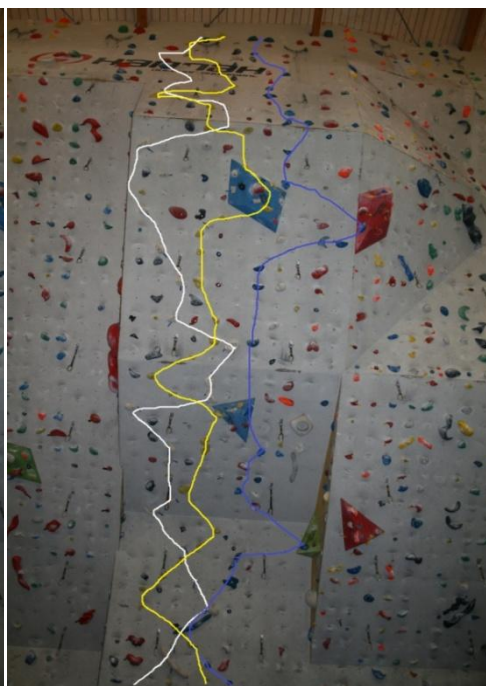
Závodní cesty jsou to, co dělá závody pěkné a atraktivní. Cesty pro letošní závody jsem stavěl já (Michal Kalvas) a Marek Rottenborn, který v uplynulém roce získal certifikát „stavěč ČHS“. Já jsem postavil sedm cest a Marek Rottenborn pět. Každý jsme stavěli jak pro muže, tak pro ženy ve všech profilech. Závodní cesty se začaly stavět 20. 2. 2016. Aby se zamezilo tomu, že je lidé polezou, nechalo se vždy v nově postavené cestě viset lano a u nástupu do cesty byla přišroubována cedule s prosbou o nelezení.

Na obrázcích sedmnáct až dvacet dva jsou vyfoceny a zakresleny všechny závodní cesty, od kvalifikace až po finále.

Obrázek 17: Závodní cesty

Zdroj: vlastní tvorba

Obrázek 18: Závodní cesty

Zdroj: vlastní tvorba

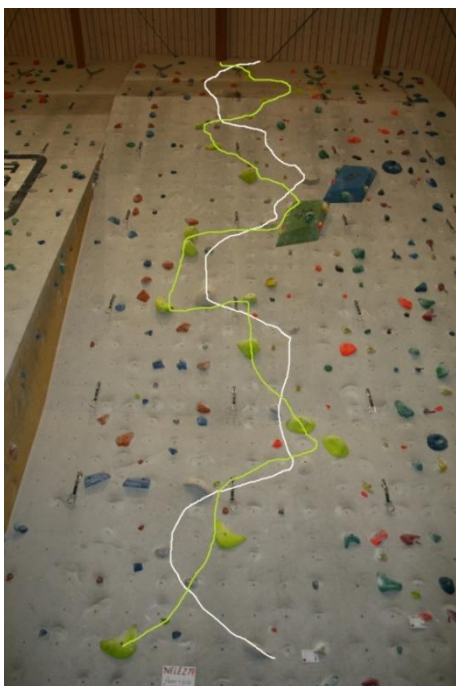
Obrázek 19: Závodní cesty

Zdroj: vlastní tvorba

Obrázek 20: Závodní cesty

Zdroj: vlastní tvorba

Obrázek 21: Závodní cesty

Zdroj: vlastní tvorba

Obrázek 22: Závodní cesty

Zdroj: vlastní tvorba

4.4.3 ROZHODČÍ

Pro kvalifikaci bylo zapotřebí pěti rozhodčích. Každý z oslovených rozhodčích leze a má zkušenosti z jiných lezeckých závodů. K dispozici měli předem vyfocené topo cesty s vyznačenými chyty spolu s připsanou hodnotou. Rozhodčí hodnotili dosažený chyt, anebo aktivní pohyb z drženého chytu (v tomto případě připisovali k dosaženému chytu znaménko +). Výsledky rozhodčí zaznamenávali do předem připravených karet, které závodníci obdrželi při prezentaci. Při dolezení všech cest soutěžící kartu odevzdali poslednímu rozhodčímu, u kterého lezli.

4.4.4 KOMENTÁTOR ZÁVODŮ

Hlavním úkolem komentátora bylo především informovat závodníky o časovém limitu, dále vyhlášovat postupující do semifinálových a finálových bojů, přivolávat účastníky z izolace, dále moderovat slavnostní začátek a konec závodu včetně vyhlášení nejlepších závodníků. Komentátor měl k dispozici profesionální aparaturu zapůjčenou od firmy Rock Point. Protože moderoval již několik lezeckých závodů v předchozích letech a i různé horolezecké plesy, neměl sebemenší problém s vystupováním.

4.4.5 ZDRAVOTNÍK

Jako zdravotníka jsem využil služeb své kamarádky Gabriely Sykové, která mi pomáhala i jako rozhodčí. Gábina má absolvovaný kurz první pomoci. Na stěně se nachází lékárníčka, ale pro jistotu si zdravotnice přinesla svou. Naštěstí se žádnému závodníkovi nic nestalo, a proto služeb zdravotníka nebylo potřeba.

4.4.6 FOTOGRAF

Pro funkci fotografa jsem oslovil přítele Jiřího Klíra, pro kterého je fotografování velkým koníčkem. Jiří má dlouholeté zkušenosti s focením lezeckých akcí. Každoročně vydává lezecký kalendář a bohaté zkušenosti nasbíral též při fotografování divoké zvěře.

4.5 CENY

Ceny do závodu věnovala firma Rock Point (zde se jednalo o dárkové předměty jako knižní průvodce na lezeckou oblast v okolí Žihle, šátky nebo speciální posilovací mačkátko, která slouží především k rozehrátí svalů před lezením) a firma Summit Drive, která darovala prvním třem v kategorii muži a ženy permanentky na stěnu. V kategorii „Profi“ se vyhlášovalo prvních pět míst a v kategorii „Sběrač“ první tři místa.

Hodnotné ceny v kategorii „Profi“

- 5. místo – diplom, šátek a klíčenka
- 4. místo – diplom, šátek a balzám na ruce
- 3. místo – diplom, průvodce, šátek, mačkátko, tříměsíční permanentka na stěnu
- 2. místo - diplom, průvodce, šátek, mačkátko, šestiměsíční permanentka na stěnu
- 1. místo - diplom, průvodce, šátek, mačkátko, dvanáctiměsíční permanentka na stěnu

Hodnotné ceny v kategorii „Sběrač“

- 3. místo – diplom, průvodce, šátek, mačkátko a lepení na kolo
- 2. místo - diplom, průvodce, šátek, mačkátko a plakáty
- 1. místo - diplom, průvodce, šátek, mačkátko, látková taška a kšiltovka

4.6 REALIZACE ZÁVODU

4.6.1 PŘÍPRAVA ZÁVODU

Před konáním závodů bylo důležité sehnat ceny pro vítěze, zajistit rozhodčí a zdravotníka, domluvit sponzory, nastudovat pravidla pro sportovní lezení na obtížnost, postavit všechny závodní cesty, oslovit moderátora spolu s fotografem a v den závodu připravit sportovní halu navazující na lezeckou stěnu. Po závodě bylo nutné zveřejnit výsledky na webu.

V následujících řádcích jsou stručně popsány činnosti, které sloužily k zajištění celé akce.

Listopad – studium pravidel sportovního lezení na obtížnost, zajišťování prostoru

Prosinec – zajišťování prostoru a vhodného stavěče závodních cest

Leden – domlouvání sponzora, oslovení rozhodčích a fotografa

Únor – propagace lezecké akce, stavění cest, zajištění moderátora

Březen - konání akce, vyvěšení výsledků na webu

4.6.2 PREZENTACE

Prezentace probíhala v den závodu na lezecké stěně Lokomotiva, kde se celé závody uskutečnily. Závodníci se mohli prezentovat od 9:00 do 9:30. U prezentace nahlásili své jméno, příjmení a kategorii, ve které chtěli závodit. Jako startovné stačilo uhradit vstupné na stěnu, které je 80 Kč pro studenty a 100 Kč pro dospělé. U prezentace obdrželi startovní list, do kterého si kategorie „Sběrač“ vyplňovala výsledky sama a kategorie „Profi“ ho vždy odevzdala rozhodčímu u kvalifikační cesty a ten výsledek doplnil sám. Do hlavního závodu se přihlásilo 12 mužů a 10 žen. Do vedlejšího závodu „Sběrač“ se přihlásilo 16 závodníků.

V obrázcích dvacet tři a dvacet čtyři jsou vyfoceny kvalifikační karty, do kterých rozhodčí zaznamenávali výsledky.

Kvalifikace		Muži	x	Ženy
Jméno:			Podpis rozhodčího:	
Kvalifikační cesta č. 1				
Kvalifikační cesta č. 2				
Kvalifikační cesta č. 3				
Kvalifikační cesta č. 4				
Celkem:				

Obrázek 23: Kvalifikační tabulka

Zdroj: vlastní tvorba

Jména:		Čas odevzdání:	
Linie č:	Barva cesty:	Klasifikace:	Body: (Vyplňuje pořadatel)
Linie 1	/ /	/ /	/ /
Linie 2	/	/	/
Linie 3	/	/	/
Linie 4	/	/	/
Linie 5	/ /	/ /	/ /
Linie 6	/	/	/
Linie 7	/	/	/
Linie 8	/	/	/
Linie 9	/	/	/
Linie 10	/	/	/
Linie 11	/	/	/
Linie 12	/	/	/
Linie 13	/ /	/ /	/ /
Linie 14	/	/	/
Linie 16	/ /	/ /	/ /
Linie 18	/	/	/

Obrázek 24: Tabulka do soutěže „Sběrač“

Zdroj: vlastní tvorba

4.6.3 KVALIFIKACE

Kvalifikační cesty se lezly stylem flash. Muži i ženy měli shodně připraveny čtyři kvalifikační cesty. Všechny kvalifikační cesty byly nové, což bylo oproti jiným ročníkům rozdílné. Ženy měly kvalifikační cesty v obtížnostech 7-, 7+/8-, 8- a 8-/8 UIAA. Muži měli kvalifikační cesty v obtížnostech 8-, 8, 8+, 9- UIAA. Všechny cesty byly postaveny v různých profilech, aby nedoházelo k hromadění závodníků na jednom místě. Celá

kvalifikace trvala tři hodiny. Do semifinále postupovalo 8 nejlepších žen a 10 nejlepších mužů. Paralelně s kvalifikací probíhala i doprovodná soutěž „Sběrač“. Po uplynutí kvalifikačního času byly vyhlášeny výsledky kvalifikace a byl zveřejněn seznam, kdo postupuje do semifinále. Každá kvalifikační cesta byla opatřena tabulí, aby závodníci věděli, která cesta je závodní.

Na dalším obrázku je plastová tabule, která byla pod každou kvalifikační, semifinálovou a finálovou cestou. Byla zde proto, aby závodníci věděli, co mají lézt.

Obrázek 25: Cedule u kvalifikačních cest

Zdroj:vlastní tvorba

V následujících vyfocených tabulkách jsou uvedeny výsledky 10 nejlepších mužů a 8 nejlepších žen (včetně konečných výsledků).

Semifinále - Muži			Finále - Muži		
Jméno:	Výsledek kvalifikace	Výsledek semifinále	Jméno:	Výsledek semifinále	Výsledek finále
1. <u>Resch</u>	97	26+	1. <u>Pišl</u>	28	30+ (1.)
2. Pelikán	97	24+	2. <u>Resch</u>	26+	18+ (4.)
3. <u>Pišl</u>	97	28	3. Pelikán	24+	25+ (3.)
4. Navrátil	97	22	4. Navrátil	22	26+ (2.)
5. Houška	78+	17+	5. <u>Šimandl</u>	18	16+ (5.)
6. <u>Šimandl</u>	75++	18			
7. Pelíšek	71	17+			
8. Kořínek	56	7+			
9. <u>Rabada</u>	49	5+			
10. Churavý	47	4			

Obrázek 26: Tabulka pro semifinále a finále (muži)

Zdroj: vlastní tvorba

Semifinále – Ženy			Finále - Ženy		
Jméno:	Výsledek kvalifikace	Výsledek semifinále	Jméno:	Výsledek semifinále	Výsledek finále
1. Havlíková	99+	19	1. Havlíková	19	15 (3.)
2. Sazimová	95+	13+	2. Sedláčková	19	15+ (2.)
3. Fafliková	91+	15+	3. Kohoutová	16	26 (1.)
4. Kohoutová	91	16	4. Fafliková	15+	15 (4.)
5. Porubová	84	15+	5. Porubová	15+	12 (5.)
6. Zachariášová	82+	15+			
7. Sedláčková	79+	19			
8. Pospíchalová	76	13			

Obrázek 27: Tabulka pro semifinále a finále (ženy)

Zdroj: vlastní tvorba

4.6.4 SEMIFINÁLE

V semifinále, kam postoupilo 8 žen a 10 mužů, byla pro každou kategorii připravena jedna semifinálová cesta. Mužská semifinálová cesta se nacházela ve velkých převisích a odpovídala obtížnosti 9- UIAA. Ženská cesta byla postavena v mírném převisu a odpovídala obtížnosti 8- UIAA. Ze semifinále do finále postupovalo 5 mužů a 5 žen (viz předchozí tabulky). Semifinálové cesty se lezly stylem OS. Aby závodníci neviděli lezce před sebou, byla pro ně připravena izolace v podobě stanu. Do semifinálových cest účastníci nastupovali podle výsledku z kvalifikace (od nejhoršího po nejlepší). Nejprve své semifinále lezli ženy a poté muži. Před odchodem každé kategorie do izolace byla pětiminutová prohlídka semifinálové cesty.

Na obrázku dvacet osm je znázorněna izolace, ve které byli závodníci během pokusů jejich soupeřů, aby nedošlo ke zvýhodnění následujících lezců.

Obrázek 28: Izolace pro závodníky

Zdroj:vlastní tvorba

4.6.5 FINÁLE

Cesty pro finále byly postaveny ve velkých převisech. Mužská finálová cesta odpovídala obtížnosti 9+ UIAA a dámská cesta odpovídala obtížnosti 8 UIAA. Finále se opět lezlo stylem OS a s využitím izolace. Před nástupem mužů a žen byla umožněna prohlídka finálové cesty.

O konečné pořadí v kategorii ženy se muselo přihlídnout k výsledkům ze semifinále. V mužské kategorii o pořadí rozhodla finálová cesta.

4.6.6 PRAVIDLA PROFI

Tato pravidla byla vyvěšena u prezentace a každý závodník musel podepsat, že souhlasí jak s pravidly, tak s provozním řádem stěny.

Pravidla pro závod „Profi“

- 1 – Na každou kvalifikační, semifinálovou a finálovou cestu máte vždy jen jeden pokus.
- 2 – Leze se na prvním konci lana.
- 3 – Všechny cesty se lezou stylem flash (kvalifikace), semifinále a finále OS.
- 4 – Při shodě výsledků ve finále rozhoduje výsledek ze semifinále, pokud ani ten nerozhodne, rozhoduje výsledek z kvalifikace, pokud ani ten neurčí pořadí, rozhoduje čas ve finálové cestě.
- 5 – Pořadí závodníků, ve kterém nastupují do semifinále a finále rozhodují výsledky z kvalifikace a semifinále (od nejhoršího po nejlepší).

6 – Cvakají se všechny expresky.

7 – Při nedodržení pravidel může dojít k diskvalifikaci

8 – Na kvalifikační cesty máte 3 hodiny, po uplynutí časového limitu se rozlezené cesty nepočítají. *

9 – K vylezení cesty používáte pouze chyty a struktury, které do cesty patří, nikoli žádné jiné

10 – Do semifinále postupuje 10 nejlepších mužů a 8 nejlepších žen, do finále postupuje 5 nejlepších mužů a 5 žen

*při časovém skluzu může dojít k prodloužení kvalifikace, ale neberte to jako samozřejmost!!!

4.6.7 VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ A PŘEDÁNÍ CEN

Vyhlášení výsledků proběhlo hned po dolezení posledního finalisty. Nejprve se vyhlásila kategorie „Sběrač“, poté ženy a nakonec muži. Vyhlášovalo se vždy od nejhoršího po nejlepší místo. Po rozdání všech cen a vyhlášení všech kategorií došlo k poděkování partnerům, všem divákům a v neposlední řadě rozhodčím.

4.6.8 KATEGORIE „SBĚRAČ“

V této kategorii šlo především o to, uspokojit co nejvíce rekreačních lezců. Jednalo se o závod, ve kterém měla dvojice vylézt co nejvíce cest za tři hodiny. Dvojice mohly být smíšené, pohlaví zde nebylo rozhodující. Každá cesta odpovídala nějaké obtížnosti a tato obtížnost se odrazila v bodovém hodnocení. Vyhrál tedy ten, kdo měl nasbíraný nejvyšší počet bodů. (viz. Tabulka v pravidlech). Nejlepší dvojice (Barbora Šiková a Šimon Audes) vylezla za tři hodiny úctyhodných 32 cest, čímž nasbírala 168 bodů. V této kategorii si závodníci zapisovali své výsledky sami.

Pravidla pro závod „Sběrač“

1 – Každou cestu můžete lézt pouze jednou.

2 – Aby se cesta mohla počítat do hodnocení, musí jí vylézt oba bez sezení.

3 – Jeden z dvojice musí cestu vylézt na prvním konci lana, druhý může lézt „na rybu“.

4 – Cvakat se musí všechny expresky a nahoře vždy zašroubujte slaňák!! (při nedodržení těchto pravidel můžete být vyloučeni)

5 – Až po udržení topového chytu je cesta považována za vylezenou.

6 – Leze se pouze po barvě chytů, kterou jste si zvolili (nikoli po všem).

7 – Výsledky si zapisujete do předem připravené tabulky, kterou obdržíte po registraci.

8 – Jste rozhodčími sami sobě, dodržujte prosím pravidla a fair play!!!

9 – Při shodě výsledků rozhoduje čas při odevzdání (kdo odevzdá dřív, má výhodu).

10 – Maximální doba závodu jsou 3 hodiny.

11 – Po uplynutí časového úseku se rozlezené cesty nepočítají.

12 – Na každou cestu máte neomezený počet pokusů (ale cestu vždy musejí vylézt oba).

13 – Převodní tabulka:

<i>Obtížnost</i>	<i>Body</i>
3	3,5
3+	3,75
4-	4,25
4	4,5
4+	4,75
5-	5,25
5	5,5
5+	5,75
6-	6,25
6	6,5
6+	6,75
7-	7,25
7	7,5
7+	7,75
8-	8,25
8	8,5
8+	8,75

4.6.9 ČASOVÝ HARMONOGRAM

Zde je časový průběh akce od příchodu pořadatelů až po vyklizení sportovní haly.

Závodní cesty se stavěly od 20. 2. 2016.

ČASOVÝ PRŮBĚH:

7:30 Příchod hlavního pořadatele, označení závodních cest a zapojení aparatury

8:00 Příchod rozhodčích a moderátora

8:30 Příprava prezentace

9:00 – 9:30 Prezentace

9:30 Start kvalifikace muži, ženy a soutěže „Sběrač“

12:30 Konec kvalifikace a „Sběrače“

12:35 Vyhlášení, kdo postupuje do semifinále

12:35 Prohlídka semifinálové cesty ženy

12:40 Odchod izolace ženy

12:40 Semifinále ženy

13:20 Prohlídka semifinálové cesty muži

13:25 Odchod izolace muži

13:30 Semifinále muži

14:20 Vyhlášení, kdo postupuje do finále

14:25 Prohlídka finálové cesty ženy

14:30 Izolace ženy

14:30 Finále ženy

15:00 Prohlídka finálové cesty muži

15:05 Izolace muži

15:05 Finále muži

16:00 Vyhlášení výsledků „Sběrač“

16:10 Vyhlášení výsledků „Profi“

16:15 Úklid haly

17:00 Odchod ze sportovní haly

4.7 FINANČNÍ ROZPOČET

Při zajištění sponzorů jsem nejprve oslovil firmy, se kterými jsem spolupracoval již v minulosti a které mají zájem o lezecké aktivity. Nejprve jsem do dané firmy napsal e-mail, ve kterém jsem ve stručnosti popsal, o jaké závody se jedná, kdy se konají, atd. Poté následovala osobní schůzka, kde jsem probral se zástupci firem podrobnosti týkající se lezeckých závodů. Firma Rock Point, se kterou jsem se dohodl na spolupráci, po mně

chtěla, aby její logo bylo umístěno na plakátech a diplomech, na facebookové události a především na závodech, kde jsme se domluvili na umístění dvou bannerů, dvou vlajek a reklamního stanu, ze kterého vznikla izolace pro závodníky. Na oplátku mi firma poskytla ceny pro vítěze a aparaturu.

Druhou firmou, kterou jsem oslovil, byla společnost Summit drive. Zde jsme se domluvili na tom, že mi poskytnou lezeckou stěnu, permanentky pro vítěze, moderátora, stavěče a fotografa plus uhradí výdaje za rozhodčí. Já jim naopak postavím nové cesty, které po závodech zůstanou na stěně, přenechám jim veškeré vstupné utržené při závodech, poskytnu reklamu na lezeckou stěnu v Plzni a umístím jejich logo na plakáty a diplomy. (Již dlouhodobě s touto firmou spolupracuji.)

NÁKLADY	ČÁSTKA	VÝNOSY	ČÁSTKA
*Ceny pro vítěze	24800,-	Sponzorský dar od Summit Drive a Rock Point	24800,-
*Stavba cest	4800,-	Sponzorský dar od Summit Drive	4800,-
*Aparatura	0,-	Sponzorský dar od Rock Point	0,-
*Pronájem haly	3000,-	Sponzorský dar od TJ Lokomotiva Plzeň	3000,-
*Fotograf	1200,-	Sponzorský dar od Summit Drive	1200,-
*Moderátor	4800,-	Sponzorský dar od Summit Drive	4800,-
Propagace	780,-	Startovné	3660,-
Rozhodčí	6 x 480,- (2880,-)		
CELKEM	42260,-		42260,-
		0,-	

Obrázek 29: Finanční rozpočet

Zdroj: vlastní tvorba

*tyto položky v hodnotě 38 600,- do závodů věnovali sponzoři v podobě permanentek a cen.

5 DISKUSE

Lezecké závody se uskutečnily v prostorách městské sportovní haly TJ Lokomotiva Plzeň, kde se nachází jedna z největších vnitřních lezeckých stěn v Plzni. Datum připadlo na 5. 3. 2016. Tento termín byl vybrán záměrně, protože na začátku března lezci ještě nejezdí na skály a mají natrénováno po zimním tréninku. Termín nekolidoval s jinými lezeckými akcemi, což zvyšovalo možnost rozsáhlého startovního pole.

Závody byly koncipovány pro dvě výkonnostní úrovně lezců. Kategorie „Profi“ byla především pro zkušenější lezce, zatímco kategorie „Sběrač“ měla oslovit co nejširší veřejnost. Závodů se celkem zúčastnilo 37 závodníků. V kategorii „Profi“ 12 mužů a 10 žen. V kategorii „Sběrač“ 8 dvojic. Tento závod si nenechal ujít ani 2. místopředseda ČHS Petr Resch, který dosahoval obtížnosti 11- na skalách a 8C na bouldrech. V České republice patřil k absolutní špičce.

Díky rozsáhlé reklamě v podobě plakátů, propagaci na Facebooku a na internetových stránkách lezec.cz jsem očekával vyšší účast, ale s počtem závodníků jsem byl nakonec spokojen. Při slavnostním zahájení moderátor ještě zopakoval nejdůležitější pokyny včetně pravidel. Při startu kvalifikace došlo k časovému skluzu deset minut, ten byl ovšem následně smazán. Kvalifikace proběhla velmi hladce, bez sebemenších potíží. Většina plzeňských závodů probíhá bez semifinále, proto bylo pro závodníky příjemným překvapením. Do finále se probojovalo pět nejlepších žen a mužů. Mužská finálová cesta v obtížnosti cca 9+ UIAA velmi dobře rozřadila pětici nejlepších. U žen se obtížnost pohybovala u stupně 8 UIAA a stejně jako u mužů došlo ke kvalitnímu rozřazení. Ihned po finále následovalo vyhlášení nejlepších, které bylo doprovázeno mohutným potleskem přihlížejících diváků.

Ve výkonnostně nižší kategorii „Sběrač“ spolu poměřilo síly osm dvojic. Na přeazení co nejvíce cest měly tři hodiny. Nejlepší dvojice v podání Šimona Audese a Barbory Šikové vylezla úctyhodných 32 cest.

Podařilo se mi zajistit ceny, které odpovídaly úrovni závodů. Firma Summit Drive věnovala do závodů permanentky na stěnu a firma Rock Point věnovala věcné ceny.

Velmi pozitivních ohlasů jsem se po skončení dočkal jak ze strany samotných závodníků, tak od přihlížejících diváků, kteří nejvíce chválili napínavost finále. Většina

závodníků si pochvalovala kvalitně postavené cesty a celkově dobře zvládnuté závody. Budu se snažit na závody navázat dalšími ročníky, ve kterých se pokusím o ještě větší účast.

Velké poděkování bych rád vyjádřil všem pořadatelům, bez kterých si průběh závodů nedokážu představit. Firmám Rock Point a Summit Drive za zapůjčení prostor, aparatury a věnování cen do závodů. Moderátorovi a fotografovi, kteří odvedli spolehlivou práci.

Díky tomu, že s firmou Summit Drive spolupracuji již řadu let, veškerá komunikace probíhala ústně.

Organizace těchto závodů pro mě byla velká zkušenost, kterou snad zúročím v dalších ročnících. Byl bych rád, kdyby tato práce posloužila nezkušeným lidem s přípravou a realizací jejich vlastních závodů.

6 ZÁVĚR

Všechny cíle mé bakalářské práce byly úspěšně realizovány díky pečlivé přípravě před závodem a dobré organizaci během vlastní sportovní akce. Při závodech nedošlo k žádnému technickému ani zdravotnímu poškození, zároveň jsem si vyslechl velmi kladné ohlasy na celý průběh.

Bakalářská práce je rozdělena na část teoretickou a praktickou. V prvním oddíle se věnuji teoretickému popisu lezení, stručné historii závodů, lezeckým disciplínám, pomůckám, organizacím a pravidlům.

Druhá část mé bakalářské práce je zaměřena na podrobný popis organizačních záležitostí, se kterými se pořadatel podobné akce může setkat. Mezi nejdůležitější faktory, které ovlivní úspěšnost realizace závodu, bych po svých zkušenostech zařadil správný výběr místa a termínu, oslovení závodníků pomocí dobré propagace a hlavně sehnání schopného týmu lidí, kteří sdílí stejný entuziasmus a zapálení pro danou věc.

Dále detailně popisuji průběh vlastního závodu, což může někomu v budoucnu posloužit jako užitečný návod na co se zaměřit, na co si dát pozor a čeho se vyvarovat při pořádání akce podobného zaměření.

Díky bakalářské práci jsem si splnil malý osobní sen, jelikož o možnosti uspořádání kvalitních lezeckých závodů jsem uvažoval už delší dobu, ale chyběl mi opravdový impuls a pohon k uskutečnění. Doufám, že se mi v budoucnu podaří uspořádat další lezecké akce, jelikož příprava a samotná realizace mě velice bavily a naplňovaly. Rád bych se zaměřil i na závody pro děti, jelikož v Plzeňském kraji je velký počet lezeckých kroužků s řadou šikovných malých závodníků, kteří by závody jistě uvítali.

Obrázek 30: Závodník v kvalifikační cestě číslo dva

Zdroj: vlastní tvorba

Obrázek 31: Petr Resch v semifinálové cestě

Zdroj: vlastní tvorba

SUMMARY

All targets of my thesis were successfully realized thanks to careful preparation before the competition and a good organization during the own sports event. During competition there were no technical damage or injury. I've heard very positive feedback on the entire course.

The thesis is divided into theoretical and practical part. There is described theoretical description of climbing, a brief history of competitions, climbing disciplines, utilities, organizations and rules in the first section.

The second part of my thesis is focused on detailed description of the organizational matters with which an organizer of similar events may encounter. Among the important factors that affect the success of implementation I would like to mention the right choice of place and date, good promotion and especially getting a capable team of people who share the same enthusiasm and passion for a project.

Furthermore, I describe in detail the progress of the competition, which someone may use in the future as a useful guide.

I made a little dream come true thanks to the thesis, because I thought about the possibility of organizing a quality climbing competition for a long time, but I missed the real impetus and drive to realization. I hope I manage to organize another climbing event in the future, because I really enjoyed the preparation and the realization. I would like to focus on a competition for children, because there are a lot of climbing clubs with many talented kids, who would certainly welcome the competition.

SEZNAM LITERATURY

1. LIŠKA, Václav. *Zpracování a obhajoba bakalářské a diplomové práce*. 2. vyd. Praha: Professional publishing, 2010. 93 s. ISBN 978-80-7431-021-8
2. TLUČHOŘ, Jan. *Marketing management sportu*. 1. vyd. Plzeň: Západočeská univerzita, 2006. 20 s. ISBN 80-7043-492-9
3. DVOŘÁKOVÁ, Šárka. *Sportovní marketing*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2005. 72 s. ISBN 80-210-3901-9
4. STRNAD, Miloš; PROCHÁZKA, Aleš. *Sportovní informace*. 1. vyd. Praha: Český ústřední výbor ČSTV, 1987. 21 s.
5. GLOWACZ, Stefan; POHL, Wolfgang. *Volné lezení*. České Budějovice: KOPP nakladatelství, 1999. 128 s. ISBN 80-7232-067-X
6. VOMÁČKO, Ladislav; BOŠTÍKOVÁ, Soňa. *Lezení na umělých stěnách*. 2. vyd. Praha: Grada Publishing a.s., 2008. 136 s. ISBN 978-80-247-2174-3
7. TECHL, T. *Příprava a realizace projektu lezeckých závodů v boulderingu pro studenty a absolventy ZČU v Plzni*. Plzeň: Západočeská Univerzita. Pedagogická fakulta, 2014. 44s., 10 s příloh.
8. MICHALÁK, Libor. *Škola a sponzoring*. 1. vyd. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2001. 15 s. ISBN 80-7082-801-3

INTERNETOVÉ ZDROJE

1. Server o horolezecké metodice [online]. Copyright© [cit. 2016-03-09]. Dostupné z:<http://www.horolezeckametodika.cz/>
2. Výrobce lezeckého materiálu BEAL [online]. Copyright© [cit. 2016-02-29]. Dostupné z:<http://www.beal.cz/>
3. Prodejce lezeckého vybavení HYDY sport [online]. Copyright© [cit. 2016-02-30]. Dostupné z:<http://www.hudy.cz/>
4. Stránky o lezení GOAT [online]. Copyright© [cit. 2016-03-15]. Dostupné z:<http://www.goat.cz/>
5. Stránky Českého horolezeckého svazu [online]. Copyright© [cit. 2016-02-30]. Dostupné z:<http://www.horosvaz.cz/>

6. Internetová encyklopedie WIKIPEDIA [online]. Copyright© [cit. 2016-02-20].
Dostupné z:<http://www.wikipedia.cz/>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Horolezecké lano

Obrázek 2: Druhy horolezeckých lan

Obrázek 3: Sedací úvaz

Obrázek 4: Celotělový úvaz

Obrázek 5: Prsní úvaz

Obrázek 6: Kombinovaný úvaz

Obrázek 7: Jistící kyblík

Obrázek 8: Gri - Gri

Obrázek 9: Nazouvací lezečka „baletka“

Obrázek 10: Karabina typu D se šroubovacím zámkem

Obrázek 11: Expreska

Obrázek 12: Drcené magnésium

Obrázek 13: Logo UIAA

Obrázek 14: Stupnice UIAA

Obrázek 15: Logo ČHS

Obrázek 16: Plakát závodů

Obrázek 17: Závodní cesty

Obrázek 18: Závodní cesty

Obrázek 19: Závodní cesty

Obrázek 20: Závodní cesty

Obrázek 21: Závodní cesty

Obrázek 22: Závodní cesty

Obrázek 23: Kvalifikační tabulka

Obrázek 24: Tabulka pro soutěž sběrač

Obrázek 25: Cedule u kvalifikačních cest

Obrázek 26: Tabulka pro semifinále a finále (muži)

Obrázek 27: Tabulka pro semifinále a finále (ženy)

Obrázek 28: Izolace pro závodníky

Obrázek 29: Finanční rozpočet

Obrázek 30: Závodník v kvalifikační cestě číslo dva

Obrázek 31: Petr Resch v semifinálové cestě

Obrázek 32: Stupně vítězů muži

Obrázek 33: Závodnice lezoucí kvalifikační cestu

Obrázek 34: Závodník v semifinálové cestě

Obrázek 35: Připravený prostor

Obrázek 36: Diváci při finále

PŘÍLOHY

Obrázek 32: Stupě vítězů muži

Obrázek 33: Závodnice lezoucí kvalifikační cestu

Obrázek 34: Závodník v semifinálové cestě

Obrázek 35: Připravený prostor

Obrázek 36: Diváci při finále